

[Tillisch.]

blevet en ganske væsentlig ting. Det fremgår bl. a. af udenrigsministerens redegørelse i dag, at et af EF-grundlagene for regeringens politik er beslutninger taget på topmøder. Topmøderne har ingen plads i Romtraktaten mig bekendt.

Dernæst har man nedsat en politisk komité — jeg tror, den også kaldes en Davignonkomité — af topudenrigsministerielle embedsmænd, og disse har tilsyneladende en ganske afgørende indflydelse på de konsultationer — informationer kalder man det — som foretages EF-landene imellem. Det er klart, at det i formen kun er informationer og konsultationer, men det forekommer os, og vi har en frygt for, at det i realiteten er bindende for Danmark, uden at den danske befolkning har haft lejlighed til at tage stilling til det.

Jeg håber, at vi senere, enten under denne debat eller i markedsudvalget, kan komme nærmere ind på disse spørgsmål, men jeg vil blot sige, at hvis man fra regeringens side har ønske om at udvide på den ene eller den anden måde ud over Romtraktaten, så henstiller jeg indtrængende, at man gør det for åbent tæppe, at man gør befolkningen opmærksom på, hvad det er, der foregår. Jeg ville mene, at der måske netop i forbindelse med en definition og en indbygning af et indhold i den europæiske union er en mulighed for at forberede den danske befolkning på, hvad det egentlig er, der foregår og hvad der forestår. Jeg henstiller derfor i denne omgang til regeringen, at man i modsætning til regeringens tilsyneladende egen tanke virkelig fra regeringens side går effektivt ind i forsøget på at foretage en formulering af begrebet den europæiske union, en formulering, som man i tide som sagt, kan forberede den danske befolkning på. Hvis det bare i mindste måde indebærer ting, som går ud over det, som folkeafstemningen afgjorde den 2. oktober 1972, er det fremskridtspartiets helt bestemte opfattelse, at man snarest bør forelægge det for befolkningen ved en fornyet folkeafstemning.

Formanden:

Hr. Maigaard har ordet for en kort bemærkning, hvilket i øvrigt skulle være unødvendigt for ordførerne.

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Jeg har med interesse hørt hr. Tillisch' tale, og jeg synes, den var interessant, fordi man jo har brugt meget stærke ord om fremskridtspartiet og sagt, det var demagogisk og hvad ved jeg og ment, det var farligt for folkestyret. Derfor synes jeg, at det er spændende i dag at høre en tale, som jeg vil betegne som en meget ærlig tale.

Jeg vil spørge — og det er derfor, jeg går op nu, for det stod mig ikke helt klart — om det er sådan, at fremskridtspartiet accepterer folkeafstemningen og det, der ligger inden for traktaten, mens man er imod det, der går ud over folkeafstemningen og det, der ligger uden for traktaten. Ja, undskyld at jeg spurgte, men det stod mig lidt uklart efter indlægget.

(Kort bemærkning).

Tillisch (FP):

Det er helt klart, eller skulle gerne være fremgået helt klart, at vi respekterer folkeafstemningen den 2. oktober 1972.

Det burde også have været lige så klart, at vi mener og meget gerne ser, at ethvert skridt, der er foretaget ud over det, som har været forelagt den danske befolkning enten udtrykkeligt eller som forudsætninger for folkeafstemningen den 2. oktober 1972, forelægges den danske befolkning til en fornyet folkeafstemning i den form, som man nu kan finde for det.

Arne Christiansen (V):

Jeg synes, det er et godt valgt tidspunkt for denne markedsdebat. For det første havde Danmark den 1. januar 1974 været medlem af EF i ét år. For det andet er det i overmorgen ét år siden, vi kom ind under EF's landbrugsordninger. For det tredje har vi haft den nødvendige tid til at vurdere dels topmødet i København, dels reaktionerne på dette. For det fjerde giver — ja, vi har ganske vist ingen afklaring på et af de væsentligste punkter i EF's arbejdsprogram, som det blev fastlagt i Paris, jeg tænker naturligvis her på det økonomiske og valutari-ske samarbejde — netop den seneste udvikling med den tidsbegrænsede flydende franc og den udtalte vilje til udbygning af et samarbejde mellem de fem, som er i slangen,